

SLOVENSKI NAROD.

"Slovenski Narod" velja po postri:

za kraje bivše Avstro-Ogrske:	
celo leto skupaj naprej	K 60-
pri leta	30-
četr leta	15-
na mesec	5:50
za Nemčijo:	
celo leto naprej	K 65-
za Ameriko in vse druge dežele:	
celo leto naprej	K 70-

Vpisanjem glede inzertov se naj priloži za odgovor dopisnic ali znamka.
Upravnalstvo (spodaj), prilike, levo). Knaflova ulica št. 5, telefon št. 98.

Inzert je vsek dan stvoren. Izdajeni modelje in premizke.

Inzert se naloži po posredovanju prostora in sicer 1 mm visok ter
54 mm širok prostor: enkrat po 12 vin., dvostruk po 11 vin., trikrat po 10 vin.
Postave (enak prostor) 30 vin., parte v enih zavale (enak prostor) 20 vinarjev
Pri večjih inzertih po dogovoru.

Novi narodni naj posluje mrežno vlogo "SMS" po nakazniči. Vsem
Na same pisanje mrežne brez posredovanja se ne moremo nikater ozirati.

III-redna Tiskarna, telefon št. 98.

"Slovenski Narod" velja v Ljubljani:

dostavljen na dom ali če se hodi pon;	
celo leto naprej	K 58-
pri leta	29-
na mesec	5-

Posamezna številka velja 30 vinarjev.

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se nevračajo.
Upravnalstvo: Knaflova ulica št. 5 (v I. nadstr. levo), telefon št. 98.

"Il Messagiero" poroča o izjavi dr. Korošča.

Pro naslovjeni zahtevi dr. Korošča razpravlja "Il Messagiero" z dne 16. januarja 1919. o razgovoru, ki ga je imel dr. Korošč s poročevalcem >etac Est-a, kateremu je izjavil: »Nikdar ne bomo dovolili, da bi skoraj pol milijona Hrvatov in Slovencev prišlo pod tuje gospodstvo. Vzhodni del Jadranškega morja je naš: ne moremo dovoliti, da bi hrvaška obal, ali Istra, ali Reka, ali Trst ali pa Goriška prišle pod tujega gospodarja. Branili se bomo kot levi za zadnjo jugoslovansko vas.«

V komentarni navaja "Messagiero" milanski govor Bissolatia, ki je izjavil, da so zahteve glede katerih se italijski narod ne more spuščati v nikak razgovor, tudi če bi s tem riskiral, da ne vstopi v zvezo narodov. Zvezna narodov bi bila neuravnačena in lažljiva, če bi hotela začeti s kršenjem pravic italijanske domovine Trentin, Gorica, Trst in Istra z Reko so te svete zahteve. Dočim je Bissolati s tem izreklo originalno italijanski program, ki je že itak izrazil neštete proteste. Ker se te s tem odreklo čisto italijanskim mestom, kot je Zader, pa podpredsednik jugoslovenskega kabineta dr. Korošč izjavlja, da ti kraji ne smejte priti nikakor pod tujo oblast. Te besede dr. Korošča zaličio ne samo po svoji vsebin, ampak tudi po obliki žrtve in heroizem, ki sta ih donirane v 3 letih strašne vojne italijanske armada in ljudstvo, in so najbolji neupravičen poizkus kršiti zakone pravičnosti.

Ponavljamo, nadaljuje "Messagiero", da smo bili naklonjeni k sporazuju med Italijani in Jugoslovani. Toda tak sporazum mora imeti za predpogo pravico v poštovanju obiestrantskih interesov. Toda izjava dr. Korošča dokazuje, da sovrnjači mišljene, glede katerega so dali hrvaški agitatorji v Šibeniku. Splitu in drugih pristaniščih Dalmacije, kjer so celo zabranili našim (italijanskim) ladjam priti prebivalstvu na pomoci, načeli žalosten dočak, ni pribavljati samo neodgovornim ampak ima svoje korenine v vladnih krogih in pa odgovornih činiteljih jugoslovenske vlade.

Nasproti tei mentaliteti mora zavzeti Italijani s svoje strani tudi niso pripravljeni žrtvovati ležitim sedežev svoje zmage >hrvaškemu imperializmu. Hrvatom, ki so vredni dedič avstrijskih italoftov, Istra, Reka in oni deli Dalmacije, kjer se mejo po narodnosti, krijejo s strategičnimi metami, nam ne morejo biti vzete iz nikakih postenih razlogov, toliko manj iz grožnjami, ki nam ne dejajo strahu, ko smo si v svesti naše dobre pravice in pa narodne solidarnosti, ki je vzdržala mnogo težje poizkušnje.

Tako "Messagiero", K temu bi pripomnila, da se italijansko časopisje očitno noče nič naučiti. Nihov razgovor bi bilo pravilno, ako bi šlo za italijanske dežele. Toda Gorica, Trst, Istra in Reka niso bili nikdar in niso italijanski kraji: kakor smo to že nesjetek dokazali s statističnimi podatki. Smešno je govoriti o >hrvaškem imperializmu, če Jugoslovani zahtevajo

le one dežele, kjer prebivalo kompaktno Jugoslovani in o >najsvetjejših praviceh Italijcev, če zahteva Italia Damazio, kjer je izmed 650 000 prebivalcev 18 000 Italijanov! Ce se imamo sporazumeti Jugoslovani in Italijani, se mora to res zgoditi na podlagi pravičnosti, to je vpoštovanje se morajo vsi momenti, ki govorijo za eno ali drugo stran. Ta pravčnost pa ne obstoja v tem, da priznamo Italiji še predno se vsedemo k zeleni mizi popolne pravice do Gorice, Trsta in Istre. Ce misli Italija tako rešiti naš spor, nai bo prepričana, da se bodo našli lev, ki bodo branili te kraje. P. P.

Nekaj luči izza kulis ženevske konference.

II.

Ko je došla vest o ženevskem sporazumu na Kri, je bila srbska vlada skrajno presenečena in je takoj vložila proti njemu najoddobnejši protest, dasi je ta sporazum podpisal tudi njen šef Nikolja Pašić. Srbska vlada ni mogla razumeti ne Pašića, ne predstaviteljev srbskih političnih strank, dasi je bil dovolj umiljeno stališče dr. Trumbića in njegovih tovarisev o jugoslovenskem odboru. Seveda pri tem ni nikoli računala na to, da bi mogli tisti tako daleč in privesti na tako stransko pot našo narodno stvar. Za tako narodno edinstvo se srbska vlada ni borila in čvrsto je bila odločena, da ne sprejme odgovornosti za tako obliko narodnega edinstva. Zato je brez odlaganja obvestila ministrskega predsednika Pašića, da poda demisijo.

Na Kri so bili tedaj trije člani vlade: g. Stojan Protić, finančni minister in namestnik ministrskega predsednika in ministra zunanjih del, Marko Gjuričić, pravosodni minister, M. Trifunović, minister prosветe. Ostali ministri so izjavili, čim so bili informirani o stanju stvari, svojo solidarnost s Protićem, Gjuričićem in Trifunovićem.

Prirodna posledica tega je bila ostavka ministrskega predsednika Pašića in pad vsega sporazuma. Istina je, da se je Pašiću sčelo zamerilo, da ni klub vsemu vztrajal pri sklenenem sporazumu, ki ga je podpisal. Poedinci so šli celo dlje v svojem nezupanju, ki je v časih velikih križev, kakor običajno, in ki je pri nas često podoben pravi bolezni, in so očitali Pašiću, da je sam uprizoril kabinetno križo, da bi s tem izigral ženevski sporazum, ki ga je on sicer podpisal, ni pa za njege maral! Vse to je čista bajka in neresnica od besede dr. besede.

Po demisiji kabimenta na Krsu, ki je nastala v trenotku, ko je došla Pašićeve brzojavke in še preje, predno je ista brzojavka prišla v roke prestolosnadslednikove, je bilo absolutno nemogoče tako Pašiću, kakor vsakemu drugemu vztrajati pri ženevskem sporazumu in nai bi bila v tem oziru dobra volja še tako velika. Demisija ministrstva je bila obrazložena in tvorila je že poseben državni akt, za katerim je stala tudi ena velika stranka, relativno največja v srbskem parlamentu. Zahvali na Pašiću, da nai on na ljubo ženevskemu sporazumu započne borbo s svojo stranko, v kateri se nahaja neigrača najstarejši strankarski priatelji in so-

mišenik strankarstvo in politično na nasprotnem stališču in sestavlja ministrstvo, v katerem bi ne bilo niti enega izmed dotaknatih njegovih sotrudnikov, to bi bilo pač preveč zahtevano. Nikolja Pašić je dosegel mnogo in je v položaju storiti mnogo, za tudi on ni premogel in ne premore vsega in ako bi se tušlo za stvar, ki bi bila vredna večjega truda in večje borbe, nego je to bilo v službu ženevskega pakta. Poleg tega se niti ostali udeleženci ženevske konference niso posebno ogrevali za nieno dete; za ženevski sporazum, razen morda članov jugosloven. odbora. Zakaj so se oni kljub temu trudili, da se ženevski sporazum udejstvijo tudi po demisiji gosp. Pašića, se more tolmatiti samo z bojaznijo, da bi se škodovalo delu narodnega ujedinjenja, ali da bi se celo preprečilo, da bi se vakt razbil. Da je bila to bojazn neupravičena, so brzo pokazali dokončki. Naše trdno in globoko prepričanje je, da tako narodno ujedinjenje, kakršno je bilo formuirano in izvedeno v Ženevi, ni bilo vredno niti bojazni, niti opakovanja. Ministrov hoteli in nečemo nobenega takozvanega ujedinjenja, ujedinjenja samopobliki, po vzorce avstrijskem in madžarskem, z delegacijami, s paritetami, z dvojnim zaprisegom in suverenostmi, mi nečemo deliti našega naroda na avstrijsko in madžarsko polovico na eni strani in srbsko in črnogorško polovico na drugi strani; mi smo hoteli in hočemo narodno edinstvo, eno edinstveno državo v obliki moderne demokratične monarhije z dinastijo Karađorđevićev na čelu, državo s široko administrativno, lokalno, samoupravo v občinah, vokraju in okrožju in z eno kraljevsko vlado.

Nikdar pa nismo hoteli ne dualizma, ne razdelitve, naimani pa takšno, kakršno je izvršil naš vekovni sovražnik: na avstrijske in madžarske Jugoslovane in jugoslovane srbske in črnogorške. Povedali smo samo toliko, kolikor je bilo potrebno. Zato tudi na tem mestu prekinjamo svoja izvajanja.

Vesti iz Jugoslavije.

Zigosanje bankovcev na Hrvatskem.

Zagreb, 21. januarja. Zigosanje bankovcev napreduje le zelo počasi. Dasi je bil termin za zigosanje bankovcev podaljšan, ne bodo mogle, kakor vse sedaj kaže, posamezne komisije dela obvladati. Se slabše je na deželi. Naval je komisijani, da je stoj prej izredno velik. Opoza je tudi, da skušajo razni špekulantti vložiti velike množine avstro - ogrskih bankovcev iz sedanje Ogrske. Na meinjih postalah je bilo zaplenjeno več veliko število bankovcev, ki so jih skušali vložiti. Gledate veljave žigovanih bankovcev izven države SMS, so merodajni krogci imenja, da jih bodo filialke avstro - ogrske banke in druge večje

Turki so odšli s pozdravom: Alah te živjo, gospodine!

Edini čiko David ni bil zadovoljen s tem. Mrkonjić je precej videl, kaj da mu je, in ga je potolažil: »David, se boš učes še dobil dosti!« David pa mu je odgovoril: »Ako Bog da!«

Turki so bili vsi Bosanci, samo bim-baša je bil pravi osmanilija.

Začakali smo na več mestnih ogenjih, da vidimo Turki, da nas je mnogo v planini. Slišali se je večkrat turški »talambaš, boben iz doline, ali na planino se niso upali. Večkrat smo jih nenašli in zaledja napadli in razpršili.

Bil je pri nas tudi črnogorski časnik Stojan Popović, ki je dopisoval v različne časnike in dopisoval v Kostajnico po takisto postopal. (Na kolac nabiti je najhujša smrt. Obsekali so kos veje, jo zabil in tako človeka od zadaj na kol nasadili, tako, da se je kol skozi drob v prsi pabodel in je človek izdihnil z velikimi mukami. Jaz sem samo enkrat tako živel videl (pri Dobrilinu). Mulazim je vse obljubil, da stori, ker mu je dal Mrkonjić znati, da nas je čez 2000 mož in da se pričakujemo drugih čet.

Imel je samo eno pokrivalo. Po noči je rad sedel v društvu pri ognju in poslušal stare hajduke, ki so pričali o bitkah s Turčini.

Neko noč je pripeljala naša spremljajšča straža 6 Turkov in enega časnika: zajeli so jih naši, ker so zgrešili pot. Časniki je bil »mulazim«, podporčnik Ahmed, drugi so bili »redific«, domobranci. Vojvoda je vprašal mulazima, kdo je zapovednik v Otoku. Bil je »blmaša«, major Rustan beš, sin paše iz Jedrenje. Nadalje mu je reklo, da jih oprosti in da morejo nazaj. Samo orložil je, da boš imel v planini, da boš upali. Večkrat smo jih nenašli in zaledja napadli in razpršili.

Vladal je hud mraz in ljudje so bili prezelbi. Skoraj vsak dan smo imeli kako prasko.

Početka decembra nas je nekaj odšlo na mejo, kjer smo imeli zalogo za munition in kruh, da prinesemo kar nam treba. Tukaj je že čakal poslanec Mrkonjićev, da naj pride z Dukičem v Jamnicco. Ko smo tja prišli, smo videli, da se nekaj vrši.

banke sprejemale tudi v drugih državah bivše Avstro - Ogrske: ker je nemogoče, da bi ožigosane bankovce izključili iz prometa. Verjetno pa je, da ne bo več avstro-ogrška banka ožigosanih bankovcev, ki bo prišla v njeni roke, dala v promet, ker žigosovan je v principu ne prizna.

Neobdelana zemlja na Hrvatskem.

Zagreb, 21. januarja. Iz raznih strani Hrvatske prihajajo poročila, da so ostali letosno lesen veliki deli zemlje in razna veleposestva na Hrvatskem neobdelana. Bati se je, da tudi spomladi ne bodo mogli obdelati vsega polja, zato bo tudi pri produkciji mnogo manjša, kakor bi lahko bila. Tako se zna združiti, da bodo tudi prednosti v letu glede prehrane odvisni od inozemstva. Ta okolnost bi lahko postala usodenja za našo narodno gospodarstvo.

Razprave o svobodi trgovine.

Zagreb, 21. januarja. Včeraj se je v Štalu sejata tukajšnje žemaljske opskrbe, na kateri se je razpravljalo tudi o svobodi trgovine. Zastopniki gospodarskih društev so zagovarjali stališče, da naj se pripusti svobodna trgovina v vsem blagom, dočim so bili ostali člani mnenja, da je sedaj toše prezgodaj. Končno je obveljal predlog, da se vprašanje zaenkrat odstavi z dnevnega reda.

Begunci iz Dalmacije v Sarajevo.

Sarajevo, 21. januarja. V zadnjem času prihaja v Sarajevo iz onega dela Dalmacije, ki so ga okupirali Italijani, zlasti iz Knina in okolice, mnogo beguncov. Begunci prihajo povečini v veliki revščini. S seboj imajo največ le to, kar imajo običajno na sebi. Da se odpomore največi bedi, se je sestavil v Sarajevo poseben odbor, ki bo šel beguncem kar največ mogočo na roko. Sončno videnje na Dalmacije in tudi mesto Reko. Orlando bi se bil zadovoljil z Reko, vendar pa Wilson niti v tej točki ni moral popustiti. Večina prebivalstva dalmatinske obale je slovenska, tako tudi je v nekaterih mestih, kjer n. pr. v Zadru, Italijanska. Tudi na Reki je večina Italijanska, je reklo Orlando. Wilson pa mu je odvrnil, da je treba v gotovih razmerah razen narodnostih načel imeti tudi gospodarske potrebe pred očmi. Ker morejo imeti avstrijski Slovani dohodki k morju samo preko Reke, bi bilo krivico, ako bi jim tega onemogočili zaradi nekoliko tisoč Italijanov, ki bivajo v mestu. Ako bi se Italijani branili priznati avstrijski Slovani pravico do dohoda k morju, nакončali bi si nove, nespravilne sovražnike in bi s tem spravljali Evropo v nevarnost. Kot prota luka v rokah Italijanov, je menil Wilson, Reka nikakor ne bi nudi Slovanom zaledja in zadostnih jamstev. Italijani Reke tvorijo le malen jezikovni otoček sredi Slovanov. Ako bi priznal Slovanom le pristanišča dalmatinske obale, bila bi njihova le po dolgih železniških progah omogočena trgovina občutno oškodovana. Italijani očitajo Wilsonu, da med vodilnimi načeli mirovne konference ne mora pripustiti onega po strategičnih potrebah. Posest Reke bi Jugoslovom omogočala obvladjanje Adrite, Edino oporišča, ki bi Italijanom ostalo med Trstom

itališča »Scalae priredili nacionalisti demonstracijsko zborovanje za priklopitev Dalmacije Italiji, so demonstrirali na Gledališču in v okoliči socialistični delavci za program predsednika Wilsona. Došlo je do ponovnih spopadov z oboroženo močjo, pri čemer je bilo mnogo policistov in vojakov pohete in konjeništva ranjenih od kamnja. Pri spopadu je bilo tudi ranjenih 400 delavcev od pleskovitih udarcev s sabljo. Nekaj oseb so zaprli.

DR. PITACCO ZAGOVARJA ITALIJANCKE ASPIRACIJE.

Dr. Pitacco, bivši državni poslanec tržaški, je prisediši v Pariz izjavil v uredništvu pariskega časopisa »Le Temps« sledenje: Pri dnevu, prirejenem na čas italijanskega kralja, je predsednik francoske republike izjavil: »da bo svet na podlagi načela samoodločbe narodov odobril vse nove izpремbe med narodi, ki se sedaj organizirajo na podlagi naravnega sorodstva, tradicij in pa po njih volji. Volja naroda se je v obliki plebiscita že pokazala v vseh deželah, ki jih je Italija odrešila. Trst in vsi najmanjši kraji istriški so pokazati kakor hitro so se odtegnili tujemu nasilstvu, da so ohranili kakor Alzacija-Lorena ne samo neomajno zvestobo svojih narodnosti, ampak tudi neomejno navdušenje in globoko ljubezen do svoje matere domovine.

Plebiscit, ki ga je izvršilo prebivalstvo odrešenih pokrajini ni dovolj poznan. V resnicu se je pokazala Italija po tem, ko je doprinisla toliko žrtv v teku te strašne vojne, izvareno skromnost. Dovolila je gotovim osebam, ki so imeli povsem druge interese, načini resnico in označevali kot dokaz italijanskega imperializma to, kar je čisto naraven izvir etničnega, zgodovinskega, narodnognega prava, na drugem bregu Jadranskega morja.

Dr. Pitacco je nato navajal številno mučenikov, ki so padli za Italijo in katerih je v odrešenih pokrajinih nekaj stotin ter nagašila pravo vsake narodnosti do mel, ki zagospodari obrambo njegove civilizacije in ki je močnejše, kakor številčna veličina ter je dodal:

Napoleonska Francija je smatrala Dalmacijo za italijansko zemljo in je z dekretom iz leta 1806. združila Dalmacijo z Italijo. Proklamacija generala Dumas podvajala je italijanstvo te pokrajine, ki je po tem prav od Francije zadobilo močno podporo. Francija je pospeševala podute in odprla številne italijanske šole. Spoznala je, da je Italijansko čutjenje dovolj močno in dovolj razvito, tako, da je ustavljena višje šole v Zadru. Regio Dalmato, uradni list je bil izdajan v italijanskem jeziku, ki je bil sploh priznan kot uraden jezik dežele.

Italijanstvo Dalmacije je bilo sploh priznano do onega momenta, ko je Avstrija, boječa se italijanskega ireditizma, in pa da bi zadostila svojim imperialističnim težnjama na Balkanu, začela zatirati z vso brutalnostjo Italijane, ki so v obrambi svojega jezika prestali načiviti mučenštvo.

Kako bi mogli dvomiti, da bi Francija, ki je dala sveta najbolj občudovanje vreden vugled svoje udanosti do domovine in pa ljubezen do pravice, ne priznala pravice Italije do Jadranskega morja in ne hotela obraniti Francije in Italiji zgodovinskih varuhov latinske civilizacije ter s tem ustvariti podlagu za trdno zvezo med dvema večikima narodoma.

Precveč imam zaupanja v politično izobrazbo francoskega naroda in preveč so Italijani žrtvovali, da so omogočili nedvinstvenost Jugoslavije, ki te potreba v obranju miru nove Evrope, da bi moje zaupanje v tem pogledu ne bilo popolno.

ITALIJANI ZAPIRAJO CIRIL-METOVO DOVE ŠOLE.

Reka, 21. januarja. Italijanski okrajski komisar v Voloski in Opatiji je po naročilu guvernerja v Trstu pustil zapreti slovenske Ciril-Metodove šole v okolici. Nemške šole smejo poučevati nemško nadaljevanje.

Trgovsko brodovje v Trstu.

Lugano, 21. januarja. (Lj. kor. ur.) Corriera della Serac poroča, da je bivšo avstrijsko trgovsko brodovje v Trstu, ki te je v tačnosti italijanske invazije razvilo italijansko zastavo, dobitlo sedaj novelje, na izvesni mednarodno zastavo.

Češka narodna skupščina.

Praga, 21. januarja. (Lj. kor. ur.) Čehoslov. tisk. urad poroča: V današnjih sej Narodne skupščine se je končala debata o programatični izjavi ministarskega predsednika dr. Kramata. Odgovor ministra za notranje stvari na vprašanje poslanca Sokola, Lukavškega, Maituša in tovaršev z dne 1. in 2. decembra 1918, glede pripadnikov nemške narodnosti v Pragi, so dali tiskati. V svojem odgovoru je minister podal kratke predlogi o dogodkih onih dni in je rekel, da je uradno dogzano, da so dogodki provocirali neodgovorni elementi. Da se izognoge nadaljnimi provokacijami, te policijski predsednik prepovedal nojnje velikonočni znakovim v barvah. V svojih nadaljnih izjavah je minister podurjal, da te nepravde dolžnost, z vsemi sredstvi preprečiti enake provokacije. Sodišče ali policija bo vse krivice pozvala na odgovor. — Odgovarjajoč na vprašanje posl. Svozila glede demokratiziranja veleposestev, je minister za javna dela odgovoril, da je bilo vloženih mnogo predlogov, ki tih bodo precenili in o katerih bodo večaki nodili svoje mnenje. Ko bo storjeno, bo minister stavil zakonski predlog o nacionalizovanju rudnikov. — Finančni minister dr. Rašin je izjavil, da so v debati o vladni izjavi nekateri govorniki od finančnega ministra zahtevali, naj fave pove, kako namenava urediti davek na premoženje in druge davke. Ko je videl, da Avstroogrška banka vopino posočilo že nadalje lombardira s 75%, je dal nadaljnje lombardiranje nastaviti s priblžkom, da je za vsako lombardiranje potrebno posebno dovoljenje. Sicer je na ta način prišel v konflikt z Avstroogrško banko, misli pa je, da mu bo bančni generalni svet za to odredbo resnično hvalezen. Minister bi kaj rad naznamnil, kako si misli nadaljnje postopanje in koliko odstotkov bo snadal eddaja. Toda tega ne bo storil. Ne gre na to, ali je davek uveden, ali ni, zar-

več za to, kako jo uveden in ali ga je mogoče pobrati. Ne gre na to, da so skupščina veljavni davčni zakon izara stare habsburške države. treba mogočevati način novem nov nadin, pa katerem bo mogoče dobiti vse, kar sedi v davčne blagajnine. Gre za problem, da se neusmiljeno nobere vse, kar je naloženo v kakršnikoli obliki. (Prelivanje.) Storili bomo vse, le da nadaljeval minister, prosim le, da nekaj potrebuje. Treba je namreč tegotov priprav. Vsakokor ne bomo opustili ničesar, kar nam more pomagati do tega, da sberemo vse davek in da nam ne uide noben veci znesek. V ta namen se izvaja stroga kontrola. Ako bi nam vendarle kaj uslo, ne posmimo, da nam po drzni strani nekaj priraste. Potem je minister govoril o uredbi valute. Izjavil je: Uredba valute ni zgolj finančno, marveč je narodno gospodarsko vprašanje. Trajno blagajanje valute se dosegne edinole potom uredbo vsega načina gospodarstva in produkcie. Vlada je storila primerne ukrepe, da odstrani neugodno učinkov ponavle v bankovci. Semki spada prepoved lombardiranja vojnega posočila, nepriznanje tisočkratnih bankovcev ter ukrepa, da Avstroogrška banka brez posebnega dovoljenja vseh drugih držav nobeni na ozemlju nekdanje monarhije nastavlja na države ne sme dovoliti posočila. Ko te Ogrska poizvila, od Avstroogrške banke dobiti posočilo, je Čehoslovaska republika poizkus preprečila tem, da se dosegne edinole potom uredbo vsega načina gospodarstva in produkcie. Vlada je izvajila direktorij petih članov z Vinčenkonom na čelu, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec po proglašitvi vstaje, zasedla mesto Kijev, zadnjo postojanko reakcije. Naredna vzeva si je nadela načelo, ki se mu je posrečilo, tekmo enega meseca organizirati veliko republikansko in dobro disciplinirano armado, katera je 14. decembra, torej en mesec

London, 21. januarja. (Lj. k. u.) Rens terjev urad.) Listi poročajo iz Lizbone, da se je Povoia Conceiro postavil na čelo monarhistične zarote v Portu, Bragi in Vizeju. Izkljal je don Manuela za kralja portugalskega. Bivši kralj je brzovajil, da tega gibanja ne odobrava.

Mirovna konferenca.

Mirovna konferenca.

Pariz, 20. januarja. (Ljub. koresp. urad.) Dunajski korespond. urad poroča: Uradno sejavla: Predsednik Wilson, ministriki predstavniki in ministri za zunanje stvari so imel ob prisotnosti zastopnika Japonske v ministrstvu za zunanje stvari sejo, ki je trajala od 10. do popoldne do opoldne. Velespolanik Noulens je dal pojasnila o položaju na Ruskem. V prihodnji seji, ki bo v torem popoldne, bo govoril dansi polslanik v Petrogradu Scavenius.

London, 20. januarja. (Lj. kor. urad.) Posebni poročevalci Reuterjevega urada na mirovni konferenci v Parizu javljajo: Sklep mirovne konference, da se bodo o načelih zvezne narodov posvetovali samo države, ki so se udeležile vojne, je povzročil med zastopniki nevratnih držav precešnjo nezadovoljnost. Izjavili so, da namenljajo zaveznički ustvariti zvezne narodov v potem redi: »Načela zvezne so ta in ta. Pristopiti morete zvezni, ali pa tudi ne. Zastopniki nevratnih držav so izjavili, da bi se nih velik pristop zvezni z istimi početki kakor Nemčija ne strinjal s časito njihovih držav.

Pariz, 20. januarja. (Ljub. kor. urad.) Dunajski korespond. urad poroča: Zastopniki zveznih in asociranih držav so se danes stestali k seji. — Italijanski ministriki predsednik Orlando ter Salandra in Barzilai so popoldne dosegli v Pariz.

Pariz, 21. januarja. (Lj. k. u.) Agence Havas poroča: Francoski velespolanik v Rusiji Noulens je na mirovni konferenci izjavil, da je zaveznička intervencija v Rusiji neobhodno potrebna, da se zatre boljševiški anarhizem.

Pariz, 21. januarja. (Lj. k. u. — Brez zrčno.) Predsednik zvezne države Svice, Gustav Ador, se danes ob polu enajstih v posebnem vlaknu pripelje v Pariz. Na kolodvoru ga sprejme predsednik Pojcar. Ador bo ves čas svojega bivanja v Parizu stanoval v vladni palati. Kot predsednik mednarodnega Rdečega kriza bo Gustav Ador svoje bivanje v Parizu porabiti za konfiričanje z mnogočetvimi ondi zbranimi državnimi entitetnimi in z enteto združenih sil.

Pariz, 21. januarja. (Lj. k. u.) Glasom Dun. kor. urada poroča Agence Havas: Švicarski zvezni predsednik Ador je prispeval semkaj.

Politične vesti.

— Velesle nočajo priznati Jugoslavijo? Robert Cantalupo javlja v svojem listu »Idea Nazionale« iz Pariza dne 15. januarja: Ker mirovna konferenca priznava samo zastopnike Srbije, vladu med zastopniki države SHS večno nezadovoljstvo. Najbolj so Jugoslaviani nezadovoljni s tem, da se je Črni gori priznal en zastopnik na konferenci in da se smatra tudi kralja Nikita še vedno kot predstavitelja Črnegore. Dne 16. januarja je isti dopisnik brzovajil svojemu listu, da so jugoslovanski zastopniki poslali pariskim listom tale protest: Sklep vrhovnega medzavezniškega sveta, da se na mirovno konferenco priprute le delegati kraljevine Srbije, ne pa zastopniki kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev. Tako so tudi že vsa srbska zastopstva pretvorjena v poslanstva kraljevine SHS, katere regent je srbski prestolonaslednik Aleksander. Ako bi se na konferenco ne priprustila delegacija kraljevine SHS, bi Srbija ne bilo mogoče vdeležiti se mirovne konference. Ta možnost pa bi bila neodgovarjala željam zavezničkov. Vrhovni medzavezniški svet je bil gotovo na misli pri svojem ukrepu na preobrat položaja v Srbiji in bo gotovo to vprašanje na novo proučil. — Ta protest, ki je bil obdelovan v francoskih listih, so redigirali Pašić, dr. Trumbić in dr. Vesnić, ki vodijo z družbenimi silami borbo za jugoslovanske zahteve. Izmed teh treh je najbolj zmenjen še dr. Trumbić, dočim zahteva dr. Vesnić, da se popolnoma razveljavlja londonska pogodba. Kakor poroča Cantalupo, protest jugoslovanske delegacije, naslovljene na medzavezniški svet, ni imel uspeha. Vsed tega je v krogih jugoslovenskih delegatov zavladala skrajna nezadovoljnost. Dr. Trumbić je bil 16. t. m. kot minister zunanjih del kraljevine SHS zaprišen. Zaprišel ga je poslanik dr. Milenko Vesnić.

— **Armadno poveljstvo v Zagrebu.** Armadno poveljstvo v Zagrebu se je že osnovalo in za poveljnika je imenovan general Boža Janković, ki prispeva te dni v Zagreb. General Boža Janković je bil v balkanski vojni poveljnik tretje armade, ki je preko Sandžaka prodrla na Kosovo in zavzela Albanijsko. Leta 1913. je bil poveljnik srbske vojske, ki potokla Bolgare na Bregalnicu. V času vojne z Avstro-Ogrsko je bil Janković delegat srbske vojske v Črni gori, kasneje je bil na Krfu predsednik vojnega disciplinarnega sodišča. Od leta 1908. je bil general Janković

predsednik znane srbske narodne organizacije »Narodne Obbrane«, katere talnik in glavni organizator je bil sedanj polkovnik Milan Pribičević. Zasluge »Narodne Obbrane« za osvoboditev Jugoslovanskega naroda izpod tujege jarma je znana. Ako prevzame sedaj predsednik te organizacije armadno poveljstvo v Zagrebu, je to z narodnega stališča samo pozdravljati.

— **O reorganizaciji naše armade.** V Zagreb je prispel bataljon jugoslovenske legije pod poveljstvom podpolkovnika Brkića. Bataljon je nastanjen v vojašnici v Kolodvorski ulici in bo tvoril kader za nov zagrebški polk.

— **S člana francoske Akademije** je izbran naš poslanik v Parizu dr. Milenko Vesnić. Akademija ga je izvolila za svojega člana skupno z ministrikskim predsednikom Clemenceauem in z generalom Joffrom in Pochom. Dr. Vesnić je izvoljen v Akademijo ne samo kot predstavitev Srbije, ki je tako často in verno izvršila svojo nalogo kot zaveznička slavne francoske republike, nego tudi z bogih svojih posebnih vrlin. Kot kriminalist in kot pisec mednarodne pravne si je pridobil dr. Vesnić svetovno ime.

— **Tajni avstrijski dokumenti v Sarajevu.** Times, javlja iz Sarajeva, da so v palači svoječasne bosenske uprave našli dokumente velike politične važnosti. Med temi dokumenti se nahaja tudi tajno poročilo iz Niša, kjer katerga bi naj avstrijska armada pomorila vse civilno prebivalstvo v Nišu, ako bi bila primorana se umakniti v Srbijo. K sreči je prodrala srbska v zaveznički armadi po prebiju solunske fronte tako hitro, da Avstriji niso mogli izvršiti tega svojega načrta.

Javen poziv vsem, ki imajo v inozemstvu terjatve v avstro-ogrskih kronah.

Na podstavi ukazov kr. ministrstev za finance in za notranje zadeve z dne 17., oziroma 19. januarja 1919. se pozivajo vsi denarni zavodi, vse trgovske firme, delniški in komanditne države, zadruge, vsa industrijska podjetja, kakor tudi vse zasebniki, na naznanje poverjenosti za finance v Ljubljani (Poljanska cesta št. 2) načasneje do dne 5. februarja 1919, po stanju z dne 31. januarja 1919 vse svoje kronske terjatve (vioge, kar imajo v inozemstvu).

Ta poziv velja za vse območje Narodne vlade SHS v Ljubljani in v tujem zemcu iz tega območja, ki bivajo v inozemstvu ali na ozemlju, zasedenem po tujih silah.

Kar je podružnic inozemskih denarnih zavodov v območju Narodne vlade SHS v Ljubljani, naj priglase tudi terjatev svoje tujemške klijentel; klijenteti torej ni treba teh terjatev pripraviti še posebe.

Prijave na se pošljajo, če le mogoče, rekomandirano.

V prijavi naj se točno napove:

1.) ime in bivališče (sedež) vsakega prijavnika;

2.) ime in bivališče (sedež) itd. vsakega dolžnika;

3.) vrsta terjatev (na primer posojilna terjatev, vloga, kontokorentna ali terjatev iz živnega ali poštovnopravnega prometa itd.);

4.) znesek terjatev po stanju glavnice z dne 31. januarja 1919 (krome);

5.) skupni znesek vseh terjatev (krome).

Popis inozemskih kronske terjatev je odrejen v zvezi z žigosanjem bankovcev in je kakor to eminentne gospodarske važnosti. Torej naj nihče ne zanudi pravocasne prijave.

Občinstvo se izrečno opozarja, da se podatki prijav ne bodo uporabljali v davne namene.

V Ljubljani, dne 21. januarja 1919.

Poverjenik za finance:

dr. Kukovec s. r.

Dnevne vesti.

— Shodi JDS 19. prosinec. Jugoslovanska demokratska stranka je preredila v nedeljo 19. t. m. zopet več javnih shodov, na katerih se je razpravljalo o političnih in gospodarskih vprašanjih ter o naših narodnih mojih. Po vsod so se z navdušenjem spreiele tozadne resolucije. Vršili so se slednji shodi: v Senčuriju pri Kranju (govorila Franc Semrov in dr. Lavrenčič), v Stražišču pri Kranju (govorili sodni svetnik Dev. dr. Marin in Ribnikar), na Skaručni (dr. Pestotnik), v Kamniku (profesor Breznik, Cerar, dr. Karša), v Lukovici (Beg, dr. Krivie), v Lužarji pri Vel. Laščah (I. Pucelj, profesor Jug), v Prečni pri Novem mestu (dr. Režek), na Vrancem (dr. Kalan in Prekoršek), v St. Petru v Savinjski dolini (dr. Kalan in Prekoršek), v Limbušu pri Mariboru in v Ivanikovih (profesor Voglar). Vsi shodi so bili jasno dobro obiskani. Shoda v Grabovem pri Cerknici in v Starem trgu pri Ložu sta bila radi neugodnega vremena preložena na 26. januarja.

— Limbuš pri Mariboru. V nedeljo, dne 26. prosinca se vrši pri nas ob 9. popoldne javni shod JDS v ročnili g. Julija Robica. Pričelo govorilci iz Maribora. Po shodu se vrši sestanek zupnikov pri z. Feliku Robiču in se osnuje kraljevna organizacija JDS. Prosim je, da preko Sandžaka prodrla na Kosovo in zavzela Albanijsko. Leta 1913. je bil poveljnik srbske vojske, ki potokla Bolgare na Bregalnicu. V času vojne z Avstro-Ogrsko je bil Janković delegat srbske vojske v Črni gori, kasneje je bil na Krfu predsednik vojnega disciplinarnega sodišča. Od leta 1908. je bil general Janković

predsednik znane srbske narodne organizacije »Narodne Obbrane«, katere talnik in glavni organizator je bil sedanj polkovnik Milan Pribičević. Zasluge »Narodne Obbrane« za osvoboditev Jugoslovanskega naroda izpod tujege jarma je znana. Ako prevzame sedaj predsednik te organizacije armadno poveljstvo v Zagrebu, je to z narodnega stališča samo pozdravljati.

— **Shod zaupnikov JDS v Zerkovcih pri Mariboru.** V nedeljo 19. januarja je bil sklican shod zaupnikov JDS v Zerkovcih. Udeležilo se ga je lepo število mož iz domačih občin, pa tudi iz Pobrežja in Dogoč Zborovalci so izvolili za predsednika čupana A. Zola, kar je o političnem položaju in o strankinem programu govoril g. dr. Rosina. Za njim sta govorila g. dr. Karl Koderman in prof. Voglar. Ustanovila se je kraljevna organizacija JDS in se je izvolil odbor z županom Zelom na čelu. Oglašilo se je takoj leno število člana, za organizacijo JDS. Shod je pripravil g. učitelj Žemlič. S tem se je storil z učiteljem Žemličem. S tem se je storil z učiteljem Žemličem. S tem se je storil z učiteljem Žemličem.

— **Pojava orožniške povelenitve.** V pojasnilo k noticiji lista »Jugoslaviac« z dne 19. januarja 1919 glede vojaških obvezancev naslovljeno na poverenikov za notranje zadeve, se ugotavlja višje orožniške povelenitve pričavit, da nadzira orožništvo na podlagi obstoječih zakonov, kakor določi tudi sovračasni odziv vpklicancev ter so se izvenega izdala itd. tozadna navodila. Zaligov se delajo orožništu posebno od strani posameznih občinskih zastopnikov v toliko težkočo, da isti ali ne smatrajo zadevo dovolji resnim, ali bi tako prilisili obvezance vratno moralno k odzivu. Na vse orožniške postavitev je izredno vredno, da se nemudoma odzovejo pozivu oziroma iste k vojnodolnilnemu povelenistvu ekskortirati. Višje orožniško povelenstvo pa se zanasa na vse merodajne činitelje, da zastavijo svoj volji in v svrhu, tako da teh strogi odredbi ne bo treba vporabljati in ana, da posveti vsak vpklicane vse svoje moči v službo oroženosti, s tolikimi izvratimi pridobljeni v svobodni domovini. — Višje orožniško povelenstvo.

— **Kino Ideal predvaja še danes.** Kino Ideal predvaja še danes in jutri v četrtek večernimi sporedi, ki je žel pri včerajšnjem vprizorišču splošno priznane. Obsegajo dve točki: Prva je »Lola, plesalka s kačami« trodnečanska burka z Manie Ziemer v glavnih vlogah. Obravnava znano snov na počven originalni način: Veselit, ki ima sive lase, a premalo srce mora slediti, da nekdo ne bo nezveste prosišti strogo ženico odpruščanja in te je pokoril še vsem v zasmeh Druža na te drama v 4 dejanjih »Zlata mumija« avtorja Karla Schneidera z znamenito dunajsko umetnikom Ferdinandom Bonnom in Leontino Kühnberg v glavnih vlogah. Občinstvo je očaralo zlasti drugo dejanje, ki nas počuje nazaj v pradavne čase, v kraljevstvo egyptovskih faraonov, kjer so nam prikazuje njihova močnost z vsem stajenjem v blesku, s tudi brezohirno okrutnostjo. Lepa je plesna vložka. Spored mladini ni primeren. Kino Ideal.

— **Kino Ideal poveljuje nemški tolpan na Koroškem.** Povelinkim nemškim tolpanom, ki so svoječasno napadli Mario in Zillie, je bil pričakovani obveznik dr. Ernest Chlam, okrajinski sodnik v Beljaku. Ta človek, ki je svoje čase rogovil na Jenčniku in se delal fanatični Slovenec, posneje pa predsedil in se proglašil za Nemca, je torej igral glavno vlogo pri naskoku na Mario in Zillie. Kdo pozna moralne kakovosti tega individualca, ne bo žudil, da so tolpe pod takim vodstvom zagrešile celo vrsto grozodevjev v naseljih. Kakršen povelenik, takšni so bili pac tudi vojaki, ki so se bahali, da so župnika Meškotubili vrgli v Dravo. To im je gotovo nasvetoval dr. Cham sam, ker je bil menjen, da dobe negov vojaki potem nagrado, ki je bila z nomakutarske strani razpisana na Meškotovo glavo. Da je Cham aktivno posegel v borbo na Koroškem, je umilivo. Mož je kot rojen Slovenec pristoven v Jugoslavijo. Kot nemškutar ve, da je v Jugoslaviji za subiekto negove kakovosti ni prostora. Klub temu pa lahko računa z možnostjo, da ka iz Avstrije kot rojenec Jugoslovana izpade. Ostal bi torej brez službe in krahu. Da se svojim nemškim gospodarjem prikupi, je vstopil v avstrijsko armado in izvedel svet teleovskega pohoda na Mario in Zillie. mislec, da si tem svojim žunastvom pridobi naklonjenost nemških krogov, da ga bodo nadalje obdržali v službi. Ako pa se mu bo posrečilo, je drugo vprašanje. Zakaj poturice so dobrodošle le takrat, kadar se tih rabi, drugače pa se tih nadavno moč prekakor izbere citrone.

— **Casnikarske železniške izkaznice.** Hrvatski listi javljajo: Poverjeništvo za železnicne bo izdalo meseca februarja železniške casnikarske izkaznice, s čemer bo končno rešeno to važno vprašanje za casnikarje, ki teh ugodenosti spletajo pod avstro-ogrskim režimom niso mogli dobiti. dasi je bilo znano, da so se nemški in madžarski žurnalisti udobno vozili po vseh železniških progah po območju Avstro-Ogrske.

— **Prijave kronske terjatev v inozemstvu.** Z žigosanjem bankovcev započeto akcijo nadaljuje kr. ministrstvo v Beogradu, s popisom kronske terjatev v inozemstvu. Vsek, kdo ima v inozemstvu, kaj v krah terjati, naj svoje terjatev sigurno priredi do 5. februarja 1919 poverjeništvu za finance v Ljubljani. Več nove na drugem mestu tega lista obnavljeni »Javni poziv«. Kdo hodi varovati svojo korist, naj ne zamudi postavljenega roka.

— **V čeških odborih političnih pregalancev.** Je bil izvoljen dr. Janko Leskovc in ne, kakor se je napovedalo postavilo, dr. Leskovar.

— **VIII. predavanje v Akademiji.** Ker je slika z Ivanom Vavpotičem v sredo 22. t. m. zadržan radi predprprav za parisko, mednarodno, umetniško razstavo, se vrši predavanje še v petek, dne 24. t. m. ob 8. uri zvečer v realki I. nadstropje. Tema: »Moderne smeri v umetnosti v Sloveniji.«

— **Potovanje na Češko.** Ljubljanski korespondenčni urad je izvedel, da je češka meja stro

